

Sygn. akt I C 367/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Gajewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2021r.

sprawy z powództwa F. W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

o r z e k a

- I. Zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda F. W. kwotę 12 792,36 zł (dwanaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote 36/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 września 2021 roku do dnia zapłaty.
- II. Umarza postępowanie co do kwoty 13 993,76 zł (trzyście tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote 76/100).
- III. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
- IV. Znosi wzajemnie koszty postępowania między stronami.

Sygn. akt I C 367/21 upr

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2021 roku F. W. wytoczył powództwo przeciwko D. W. o zapłatę kwoty 27 317,06 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 marca 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest ojcem pozwanego. Na początku maja 2018 roku mający problemy finansowe pozwany zwrócił się do powoda z prośbą o pożyczkę. Poprosił, by powód zaciągnął na siebie kredyt w wysokości co najmniej 25 000 zł i środki te przekazał pozwanemu. Pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu. W dniu 17 maja 2018 roku powód zawarł umowę o kredyt z Bankiem (...) S.A. (obecnie (...) Bank (...) S.A.), w którym to banku posiadał otwarty rachunek bankowy. Całkowita kwota do spłaty wynosiła 35 617,06 zł, o czym pozwany został poinformowany. W dniu 18 maja 2018 roku powód przekazał pozwanemu gotówką 25 000 zł. Strony ustaliły, że pozwany środki na spłatę rat kredytu będzie wpłacał na rachunek bankowy powoda, ponieważ to z rachunku bankowego powoda bank automatycznie co miesiąc pobierał ratę kredytu. Przez trzy lata, w okresie od 5 czerwca 2018 roku do 4 czerwca 2021 roku pozwany, pomimo wielokrotnych upomnień ze strony powoda, spłacił jedynie 8 300 zł. Pismem z dnia 11 stycznia 2021 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 15 stycznia 2021 roku, powód wypowiedział

pozwanemu umowę pożyczki i wezwał go do zapłaty. Sześciotygodniowy termin wypowiedzenia, oparty na art. 723 k.c., upłynął w dniu 26 lutego 2021 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 6 września 2021 roku wydanym w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 24)

Pozwany D. W. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznał, że z uwagi na trudną sytuację finansową zwrócił się do powoda będącego jego ojcem o udzielenie pożyczki. Strony ustaliły, że powód przekaże pozwanemu na rachunek bankowy kwotę 20 000 zł, którą pozwany zobowiązał się zwrócić wraz z odsetkami w miesięcznych ratach. Środki na udzielenie ww. pożyczki pochodziły z zaciągniętego przez powoda kredytu gotówkowego w Banku (...) S.A. w kwocie 27 775 zł. Całkowita kwota do spłaty wynosiła 35 617,06 zł. W dniu 17 maja 2018 roku na rachunek bankowy pozwanego trafiła kwota 20 000 zł. Pozostałą część pieniędzy pochodzących z ww. kredytu powód przeznaczył na własne cele. Zdaniem pozwanego, pozwany był zobowiązany do spłaty odsetek w wysokości 5 647,06 zł, tj. w wysokości proporcjonalnej do wypłaconej mu części kredytu (20 000 zł). Pozwany wywiązał się ze swojego zobowiązania. Kwotę 15 700 zł przelał w okresie od 4 czerwca 2018 roku do 24 września 2021 roku w ratach na rachunek bankowy powoda, zaś kwotę 10 000 zł przekazał gotówką na ręce powoda.

Powód, w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, przyznał, że przedmiotowa pożyczka została udzielona pozwanemu przelewem bankowym w wysokości 20 000 zł. Podniósł, że pomylił sposób udzielenia i wysokość przedmiotowej pożyczki z pożyczką udzieloną pozwanemu parę lat wcześniej. Przyznał, że dotychczas otrzymał od pozwanego kwotę 15 700 zł, przy czym zaznaczył, że przelewu kwoty 3 000 zł pozwany dokonał w dniu 24 września 2021 roku, a więc po wytoczeniu niniejszego powództwa. Powód podkreślił, że udzielona przez Bank kwota kredytu wynosiła 25 000,28 zł, plus koszty udzielenia kredytu (2 774,72 zł) i odsetki umowne. Całkowita kwota do spłaty wyniosła 35 617,06 zł i, w ocenie powoda, pozwany winien spłacić 80% tej kwoty. Powód zaprzeczył, aby otrzymał od pozwanego jakąkolwiek gotówkę na poczet spłaty przedmiotowej pożyczki.

Z uwagi na powyższe powód cofnął pozew w części. Pismem procesowym z dnia 29 września 2021 roku powód cofnął pozew co do kwoty 5 133,09 zł, zaś pismem procesowym z dnia 5 listopada 2021 roku cofnął pozew co do kwoty 8 860,67 zł oraz co do odsetek od ww. kwot za okres od dnia 1 marca 2021 roku do 24 września 2021 roku wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w ww. zakresie i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 13 323,30 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 25 września 2021 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu, do dnia zapłaty.

Sąd ustalił, co następuje:

W maju 2018 roku D. W. zwrócił się do swojego ojca F. W. po pomoc finansową. Poprosił, by ojciec zaciągnął w banku pożyczkę, a uzyskane w ten sposób pieniądze w kwocie 20 000 zł przekazał mu przelewem bankowym. D. W. zobowiązał się do comiesięcznego przekazywania ojcu środków finansowych na pokrycie raty pożyczki. (okoliczności bezsporne)

W dniu 17 maja 2018 roku pomiędzy F. W., a Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. została zawarta umowa o kredyt gotówkowy nr (...), na podstawie której F. W. przyznana została kwota 27 775,00 złotych, w tym kwota 25 000,28 zł na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych lub inny dowolny cel kredytobiorcy oraz kwota 2 774,72 zł na finansowanie prowizji banku z tytułu udzielenia kredytu. Umowa zawarta została na okres 60 miesięcy.

Zgodnie umową, F. W. zobowiązał się do spłaty ww. kwoty kredytu wraz z odsetkami umownymi w 60 miesięcznych ratach płatnych do 26-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od czerwca 2018 roku, w wysokości po 594,17 zł, przy czym ostatnia rata w wysokości 561,03 zł. Całkowita kwota do spłaty wynosi 35 617,06 złotych.

(dowód: umowa o kredyt gotówkowy wraz z formularzem informacyjnym k. 10-14; harmonogram spłat kredytu k. 15-15v)

W dniu 17 maja 2018 roku F. W. przelał na rachunek bankowy swojego syna D. W. kwotę 20 000 złotych.

D. W. w drodze przelewów bankowych przekazał ojcu na poczet spłaty ww. pożyczki łącznie 15 700 złotych, w tym:

- w dniu 04.06.2018r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 16.09.2018r. kwotę 600 zł,
- w dniu 03.10.2018r. kwotę 500 zł,
- w dniu 13.11.2018r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 28.05.2019r. kwotę 600 zł,
- w dniu 04.07.2019r. kwotę 600 zł,
- w dniu 13.08.2019r. kwotę 600 zł,
- w dniu 03.01.2020r. kwotę 650 zł,
- w dniu 21.01.2020r. kwotę 700 zł,
- w dniu 04.03.2020r. kwotę 650 zł,
- w dniu 18.05.2020r. kwotę 800 zł,
- w dniu 10.09.2020r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 18.12.2020r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 05.03.2021r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 16.04.2021r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 02.06.2021r. kwotę 1 000 zł,
- w dniu 24.09.2021r. kwotę 3 000 zł.

(okoliczności bezsporne, dowód: potwierdzenie przelewu kwoty 20 000 zł k. 36; potwierdzenia przelewów k. 37, 38, 39, 40; historia rachunku bankowego pozwanego k. 41-44)

Wobec braku regularnych spłat, pismem z dnia 11 stycznia 2021 roku F. W. wypowiedział D. W. umowę pożyczki z dnia 17 maja 2018 roku i wezwał do zwrotu jej niespłaconej części w terminie sześciu tygodni od daty otrzymania wezwania.

Odpis ww. pisma doręczony został D. W. w dniu 15 stycznia 2021 roku.

(dowód: pismo z 11.01.2021r. wraz z dowodem nadania i doręczenia k. 18-19)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w dniu 17 maja 2018 roku strony zawarły umowę pożyczki oraz, że pożyczone pozwanemu pieniądze w kwocie 20 000 zł pochodziły z zaciągniętego przez powoda - na prośbę pozwanego - kredytu w Banku (...) S.A. (umowa o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 17 maja 2018 roku).

Z treści załączonej do akt sprawy i niekwestionowanej przez strony umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 17 maja 2018 roku wprost wynika, że powodowi przyznana została kwota 27 775,00 złotych, w tym kwota 25 000,28 zł na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych lub inny dowolny cel kredytobiorcy oraz kwota 2 774,72 zł na finansowanie prowizji banku z tytułu udzielenia kredytu. Powód zobowiązał się do spłaty ww. kwoty kredytu wraz z odsetkami umownymi w 60 miesięcznych ratach. Całkowita kwota do spłaty wynosi 35 617,06 złotych.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że skoro ww. kredyt zaciągnięty był na prośbę pozwanego i w związku z jego problemami finansowymi, pozwany oprócz kwoty 20 000 zł zobowiązany jest także do zwrotu na rzecz powoda kosztu prowizji i odsetek w wysokości proporcjonalnej do kwoty udzielonej mu przez powoda pożyczki.

Przelana przez powoda na rachunek bankowy pozwanego kwota 20 000 zł stanowiła 79,99% kwoty ww. kredytu udzielonego powodowi przez Bank (...) S.A., tj. kwoty 25 000,28 zł. Suma kosztu prowizji i odsetek za czas trwania umowy o kredyt wynosi 10 616,78 zł (35 617,06 zł - 25 000,28 zł), z czego 79,99% stanowi 8 492,36 zł. Pozwany zobowiązany jest zatem do zwrotu na rzecz powoda kwoty 28 492,36 zł (20 000 zł + 8 492,36 zł).

W sprawie bezspornie ustalono, że pozwany w drodze przelewów bankowych przekazał powodowi na poczet spłaty ww. pożyczki łącznie 15 700 złotych, w tym kwotę 3 000 zł w dniu 24.09.2021r. a więc po wytoczeniu przedmiotowego powództwa. Do zapłaty pozostaje więc kwota 12 792,36 zł (28 492,36 zł - 15 700 zł).

Pozwany twierdził, że przekazał powodowi jeszcze kwotę 10 000 zł gotówką. Twierdzeń tych jednak w ocenie Sądu nie udowodnił. Przesłuchana w charakterze świadka żona pozwanego - A. W. zeznała, że do listopada 2019 roku powód otrzymywał na przemian raz przelew, raz gotówkę. Gotówką przekazywane mu były kwoty od 600 do 800 zł. Pieniądze te przekazywał powodowi pozwany, żona pozwanego albo szwagier pozwanego. Przesłuchany w charakterze świadka szwagier pozwanego - P. K. zeznał, że co najmniej pięć razy przekazywał powodowi pieniądze na poczet spłaty pożyczki. Świadek nie pamiętał, jaką łącznie kwotę przekazał powodowi. Podał, że za każdym razem było to kilkaset złotych. Z kolei przesłuchana w charakterze świadka teściowa pozwanego - M. K. zeznała, że kwota pożyczki udzielonej pozwanemu przez powoda wynosiła 20 000 zł, natomiast świadek nie posiadała wiedzy na temat spłaty pożyczki gotówką. Przesłuchany w charakterze strony powód zeznał, że nie otrzymał od pozwanego żadnych pieniędzy do ręki.

W ocenie Sądu, zeznania świadków A. W. i P. K. były zbyt lakoniczne i ogólnikowe i jako takie nie stanowią dowodu otrzymania przez powoda gotówki w kwocie 10 000 zł na poczet spłaty przedmiotowej pożyczki.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisu art. 720 § 1 k.c. oraz zapisów umowy o kredyt gotówkowy z dnia 17 maja 2018 roku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12 792,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części, tj. w zakresie kwoty 530,94 zł.

Wobec cofnięcia przez powoda ze skutkiem prawnym pozwu co do kwoty 13 993,76 zł, Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. biorąc pod uwagę jedynie częściowe wygranie sprawy przez powoda. Sąd miał na uwadze fakt, iż pierwotnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 27 317,06 zł, by ostatecznie zażądać zapłaty kwoty 13 323,30 zł. Przy czym, z jednej strony cofnięcie powództwa w części wynikało z faktu, że powód błędnie wskazał realną kwotę pożyczki, jaką przekazał do rąk pozwanego oraz nie uwzględnił części pieniędzy wpłaconych przez pozwanego jeszcze przed wytoczeniem powództwa. Z drugiej strony, sam pozwany dokonał częściowej spłaty pożyczki, już po wytoczeniu powództwa. Powyższe okoliczności zaważyły na

tym, iż Sąd zdecydował się na wzajemnie zniesienie kosztów pomiędzy stronami postępowania i z tego względu orzekł jak w punkcie IV wyroku.